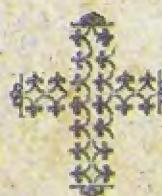

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΔΟΤΗΙΑ

λλομένη τῇ ΙΕ' Αύγουστου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Ἰπεραγέας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ περιέχουσα τὰ
Σπιρητὰ Προσόροια, τὰ Δοξαστικά,
τὰ Καθίσματα, τὰς Ιατινασίας,
κλπ.

Νῦν το πρῶτον τύποις ἐκδιδοται ύπο του ιδιού

Ρετκ. N. 16
Ε. Κ. Κ. 552

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ

1900

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ψαλλομένη τῇ ΙΙΕ' Αύγουστου εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως
τῆς Μητροπεριγένεας Δεσποινῆς ἡμῶν Θεοτόκου καὶ τῆς Αειπαρθένου
Μαρίας καὶ περιέχουσα τὰ ἔξι

ΗΤΟΙ

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ. Τὸ Κεκραγάριον, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια διπλᾶ,
τὸ Δοξαστικὸν «Θεαρχίῳ Νεύματι» Ὀκτάηχον δίχορον, καὶ ἔτερον ὠσαύτως
Ὀκτάηχον δίχορον ἐντεχνον, ψαλλομένων ὅλων τῶν ἕχων ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει,
χωρὶς οὐδόλως νὰ μεταβάλῃ αὐτὴν δὲ τοσκρατῶν τὰ Ἀπόστιχα, τὸ
Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, τὸ Ἀπολυτίκιον διπλοῦν καὶ τὸ Κοντάκιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ. Τὰ Καθίσματα, τὸ προκείμενον,
«Μνησθήσομαι τοῦ Ὄνόματός σου» τὸ Ἰδιόμελον μετὰ τὸν Ν'. ψαλμόν,
τὰς Καταβασίας, τὸ Μεγαλυνάριον, τὸ Ἐξαποστειλάριον, τοὺς Αἶνους,
τὰ στιχηρὰ προσόμοια, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἶνων, καὶ εἰς τὸ Ἐξαι-
ρέτως «αἱ γενεαὶ πᾶσαι» καὶ τὰ τέσσαρα Ἐξαποστειλάρια.

ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΛΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ

ὑπό

ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΒΑΜΒΑ

ΝΥΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΡΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ
1900

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίσοντες σήμερον πλήρη τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν, «τῆς Κοιμήσων τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου» ἀκιούμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι προσφέρομεν τοῖς ἑρασταῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οὐχὶ ἀγαπύπωσιν ἔρωτ μουσικῶν μαθημάτων πρὸς κερδοσκοπίαν, ἀλλ, ἔργον ἡμέτερον πλῆρες καὶ εὐμέθοδον, καὶ ὑπέρτερον πάντων τῶν ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, καθὸ ἐντέχνως καὶ κατὰ λόγον μελοποιηθέν, καὶ διὰ νέων ὅλως συντεθὲν γραμμῶν καὶ θέσεων, ἀκριβῶς καὶ καλῶς τὰς ἐννοίας καὶ τὴν δύναμιν ἐκάστης λέξεως ἐκφραζουσῶν, τοῦθ' ὅπερ ἀδυνατεῖ σιαδήποτε ἄλλη μουσικὴ νὰ κατορθώσῃ, καὶ δὴ ἡ πτωχὴ καὶ ὄχρους καὶ ἀμουσίας Τετραφωνία, ὅτι δὲ ἀλήθειαν ἐν Κυρίῳ λέγομεν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἔργου, καὶ οὐχ ὑπερφρονοῦμεν παρ' ὅ δεῖ φρονεῖν, παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς μουσικούς, καὶ τοὺς περὶ τὴν μουσικὴν ἀσχολουμένους, ἵνα παραβάλλωσιν αὐτό, πρὸς ἀπαντα τὰ προεδοθέντα, τοῦτο δὲ λέγομεν, οὐχὶ πρὸς ἐπαινον ἡμῶν, περιταυτολεγοῦντες καὶ αὐτοεπαινούμενοι, ἀλλὰ πρὸς ἐπαινον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς, ἢτις ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν κληροδοτηθεῖσα, γραφομένη δὲ καὶ κατ' ἐννοίαν ώς δεῖ, καὶ μετὰ σοθαροῦ ἀμα δὲ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὑφους ἀπαγγελλομένη, εἰναι ἀπαράμιλλος, καὶ οὐδεμία ἄλλη, σύτε Φραγκική, σύτε Τουρκική, σύτε Ἀραβική, σύτε Ἀρμενική, δύναται πρὸς ταύτην νὰ παραβληθῇ, εἰναι δὲ καὶ ἡ μόνη κατάλληλος πρὸς ἔξυμνησίν τοῦ Ὑπερτάτου Ὁντος, τοῦ Εὐλογητοῦ Τριαδίκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐξ ὅλου τοῦ ἡμετέρου ἀνεκδότου μουσικοῦ συστήματος, ὅπερ πλῆρες ἀπὸ πολλοῦ ἔχομεν μελοποιήσει, καὶ τὸ δποῖεν ἐκ δώδεκα μεγάλων καὶ ὄγκωδῶν τόμων σύγκειται, ἔχομεν ἄχρι τοῦδε δημοσιεύσει, καὶ εἰσέτι ἐξακολουθούμεν ἐημοσιεύοντες, εἰς μὲν τὸ ἀπὸ ἐπταετίας ὑπὸ τοῦ προλύτου τῆς Θεολογίας κυρίου Γεωργίου Σπ, Μακρῆ ἐνταῦθι δἰς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἔγκριτον περισδικὸν «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» πλεῖστα ὅσα ἡμέτερα μουσικρήματα, ἀτινα ἐτιχον τῆς ἀρεσκείας πάντων τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἐν λόγῳ περισδικοῦ, εἰς δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κυρίου Ν. Μιχαλοπούλου ἐσχάτως ἐκδοθεῖσαν Νέαν Τρίτομον μουσικὴν Κυψέλην, ἐδημοσιεύσαμεν μετὰ προλεγομένων, καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τόμους ἐν Παραρτήματι, διάφορα ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, διόχληρον τόμον ὄγκωδη ἀπαρτίζοντα, προσέτι ίδιαιτέρως τὰ «Ἐνδεκα Ἐωθινὰ (42 ἐν δλω ἔξ ὡν 13 μένον ἐδημοσιεύθησαν καὶ ἐν τῇ «Χριστιανικῇ Ἀληθείᾳ») καὶ τὰ Εὐλογητάρια· ἐν ίδιαιτέρῳ δὲ τεύχῃ διάφορα ἄλλα, ώς καὶ ἔτερον μουσικὸν πόνημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεοτοκία εἴκοσι», καὶ ἰσχάτως πάλιν τὸ «Μουσικὸν Ἐκλόγιον» περιέ-

χον πολλὰ καὶ διάφορα κατ' ἕκλογὴν ἡμέτερα μουσουργήματα, παρεκτός τούτων, καὶ ἄλλα πολλὰ κατὰ διαφόρους ἀπογάς ἐκδιθέντα, ἥδη δὲ καὶ τὴν ἀνὰ χεῖρας Ἀσματικὴν ἀκολουθίαν τῆς **Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου** πάντες λοιπὸν οἱ τῶν ἡμετέρων ἔργων ἔρχονται, καὶ οἱ ἐκ διαφόρων μερῶν καθ' ἐκάστην ζητοῦντες αὐτὰ ἵνα ψάλλωσιν ἐπ' ἐκκλησίας, ἔχουσιν ἥδη ἵκανὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς μελέτην καὶ ἀσκησιν.

Απαντά σχεδὸν τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὡς καὶ τὰ ἀνὰ χεῖρας, ἔχομεν μελοποιήσει εἰς τριπλὰ καὶ τετραπλὰ, ἵνα δὲ τούτων καὶ εἰς Ἐξαπλὰ καὶ ἐπταπλὰ κατὰ δισφόρους τρόπους, καὶ οὐδόλως πρὸς ἀλληλὰ ἔχοντα δμοιότητα, τοῦτο δὲ ἐπράξαμεν πολλοὺς καταβαλόντες κόπους, ἵνα τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐλάχιστον τι προσθέσωμεν εἰς τὴν παρ' ἡμῖν μουσικὴν φιλολογίαν, καὶ ἵνα πᾶς μουσικὸς εὐρίσκῃ τὸ τῆς ἀρεσκείας αὐτοῦ μάθημα ποῦ εἰσὶν οἱ ὄπαδοι καὶ οἱ θιασῶται τῆς ἀμούσου τετραφώνου; προσελθέτωσαν καὶ ἀγχγέτωσαν τὰ ἑαυτῶν μουσουργήματα, ποιησάτωσαν καὶ οὗτοι, εἰς ἔστιν αὐτοῖς δύναμις οὐχὶ δλόκληρον καὶ αὐτοτελές μουσικὸν σύστημα (διπερ ἀδύνατον) ἀλλ' ἐν μόνον ἴδιόμελον ἥ δοξαστικόν, καὶ ψαλάτωσαν αὐτὸν ἵα τῆς λεγομένης Τετραφώνου, οὐ μόνον τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου τηροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὴν ἔννοιαν ἐκάστης λέξεως ἐκφράζοντες, προσελθέτωσαν λέγομεν, καὶ διειδάτωσαν τὰ ἑαυτῶν ποιήματα, καὶ ἐὰν εὐρεῖσθωσι κρίτονα τῶν ἡμετέρων ἔργων καὶ δλῶν ἐν γένει τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἡμεῖς ἑτοίμως ἔχομεν νὰ δμολογήσωμεν τὴν ἡτταν ἡμῶν παραχωροῦντες αὐτοῖς τὰ τικητήρα, ἀλλ' οὐ δυνήσονται, μάτην δὲ μοχθήσουσι, ὅτι πτωχὴ λίαν, καὶ πάντη ἀνάρμοστος διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τυγχάνει, ἥ ἄχρους καὶ ἀμουσος Τετράφωνος, ἥ τὴν πτωχείαν καὶ ἔνδειαν διὰ τῆς πολυφωνίας καὶ τῶν χροτοθορύβων, καὶ τῶν ξελαρυγγισμάτων, καὶ τῶν θεατρικῶν σχημάτων καὶ κινημάτων ζητοῦσι τὰ καλύψωσιν.

Τοιαύτη διὰ βιαχέων ἥ ἡμετέρα Ἐθνικὴ Ἐκκλησιαστικὴ μουσική. ἥ ιερὰ αὐτὴ πατρικὴ κληρονομία, τὸ θεῖον καὶ ιερὸν τοῦτο κειμήλιον, οὐ ἄκεν ἀδύνατὸν τὰ τελεσθήταιον, ἀλλ' ἐπέπρωτο σήμερον, τὸ ιερὸν τοῦτο κληροδίτημα καὶ κειμήλιον, νὰ περιφρονήσωσιν οἱ ἐκρργκισθέντες ἡμέτεροι, νὰ τραπῶσι δὲ εἰς τὴν πολύχροτον καὶ χροτοθόρυβον καὶ πολυηχὴ φραγκοθεατρικὴν μουσικὴν, ἥτις ἀπόδηλητος καὶ πάντη ἀνάρμοστος κρίνεται ἐν ταῖς πνευματικχῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξει τε καὶ ικεσίαις, διὸ καὶ μάλα δικαίως πάντες οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἀφορισμῷ καθυποδιλλούσι, τοὺς τὰ τοικῦτα ποιοῦντας, δὲ δὲ χρυσοῦς τὴν γλώτταν Ἰωάννης ὁ πάνυ, λάθρος καὶ οὗτος κατὰ τῶν τοιούτων ἐπιτίθεται λέγων, οὐδέτεροι καὶ ταλαπωροί, σεῖς τὰ μίμων καὶ ὄρχηστῶν. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρεστάγετε; ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς θείτροις ἀκουσμάτων καὶ θεικάτων τὸν γοῦν ἐσκο-

πισθῆτε, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἐκεῖσε πραττόμενα τοῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀναρέρετε τόποις; οὐκ ἔστιν ἡ Ἐκκλησία θέατρον κιθαρῶδῶν καὶ ὄρχηστῶν καὶ τραγῳδῶν ἔκτλ.» ὃς μὴ ὑπολάβωσι δὲ οἱ φραγκιζούσις ἡμέτεροι, διὶ οἱ ἀφορισμοὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ ἔλεγχοι καὶ τὰ ἐπιτίμια τῶν μεγάλων καὶ Θεοφόρων Πατέρων Βασιλείων καὶ Χρυσοστόμων καὶ τλπ. εἰσὶ μορμολύκια καὶ λόγοικενοι, καὶ ἀπλῶς φόβητρα καὶ ἀπειλαῖ. διότι οὐ μόνον ἀλλαγῆσον, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, καὶ μάλιστα σήμερον ἐπὶ τῷ ἡμερῶν ἡμῶν, (1) εἴδομεν τινὰς ἐκ τῶν εἰσαγαγόντων τὴν φραγκοθεατρικὴν μουσικὴν εἰς τοὺς ἡμετέρους νοσούς, εἰτίνες ἀλυτοὶ καὶ ἀκέραιοι καθὼς ἔξ αρχῆς ἐτάφησαν, οὗτοι καὶ ἔξηλθον, διότι ἔνειχθέγητων τῶν μνημάτων αὐτῶν, μετὰ τριετίαν καὶ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ θχνάτου αὐτῶν, εὐρέθησαν ἀλυτοὶ καὶ τυμπανιαῖοι, μαῦροι δὲ καὶ δυσειδεῖς, ἀπαισίαν ἔχοντες τὴν μορφήν, καὶ ἀκεραίαν τὴν κόμην καὶ τοὺς μύστακας μετὰ τοῦ πώγωνος διατηροῦντες, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλο μέρος καὶ στρώμα τῆς γῆς ἐκ νέου ταφέντες, πάλιν μετὰ καιρὸν ἐκταφέντες, εὐρέθησαν ἀλυτοὶ καὶ τυμπανιαῖοι, ὥστε οὔτε τὰ στρώματα οὔτε τὰ παπλώματα τῆς γῆς ἡδυνήθησαν νὰ τοὺς διελύσωσιν εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν, σωφρογήσατε λοιπὸν καὶ μετανοήσατε γέροντες καὶ νέοι, οἱ τὰ τοιαῦτα ἀδεῶς πράττοντες, καὶ τοὺς λόγους τῶν Θεοφόρων Πατέρων περιφρονοῦντες, καὶ εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι, «σκληρὸν γάρ ἡμῖν πρὸς κέντρα λακτίζειν, καὶ ἐν οὐ παιχτοῖς παιζεῖν.»

Ἐν Πειραιῇ, α'. Ιανουαρίου 1900.

Φωκίων Βάμβας

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, τὰς διποίας παρὰ πολλῶν καὶ διαφόρων πρωτοψαλτῶν Κ)πόλεως καὶ Σμύρνης, καὶ λοιπῶν περιωνύμων καὶ διασήμων ιεροψαλτῶν καὶ μουσικοδιδασκάλων, ἐλάθομεν. καταχωρίζομεν ἐνταῦθα, μόνον τὴν τοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἔξόχου παθολόγου ιατροῦ καὶ μουσικοῦ ἡδυμελιφθόγγου κυρίου Θεοχάρη Χ. Γεραγιάννη, παραλείποντες τὰς τῶν ἀλλων, δι' ἀλλειψιν χώρου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ αὐτοῦ:

(1) Πρὸ δὲ λίγων ἡμερῶν ἀγκυριδῆς ἐν Ἀθήναις γενομένης τῶν λειψάνων τοῦ πρώτου εἰς τινὰ Ἀθηναϊκὸν Ναὸν εἰσαγαγόντος τὴν φραγκομουσικὴν, εὐρέθη ἀλυτοὶ καὶ τυμπανιαῖοι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Σέρρας, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐπίτροπος Ἐκκλησίας τινος, εἰς ἣν εἰσήγαγε τὴν φραγκομουσικὴν ἐν ὥσφα ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου, εὐρέθη καὶ οὗτος μετὰ θάνατον ἀλυτοὶ καὶ τυμπανιαῖοι, καὶ ἀλλαγῆσον ἔξηλθον ἀλυτοὶ καὶ τυμπανιαῖοι οἱ τὰ τοιαῦτα πράξαντες ὥστε τὰ ἐπιτίμια τῶν Θεοφόρων Πατέρων, οἵτινες ἀφορισμῷ καθυποδιλλούσι, τοὺς ἐν τοῖς ιερεῖς Ναοῖς εἰσάγοντας τὴν φραγκοθεατρομουσικὴν δὲν εἴναι μορμολύκια καὶ ἀπειλαῖ πρὸς ἐκφρόνισιν, ἀλλ' ἀκριβῆς καὶ ἀληθῆς ἐκπλήρωσις τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰρηκότος «ὅσα ἐὰν δησητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔστεθεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔκτοτε δὲ η Ἐκκλησία ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1899.

·Αξιότεμες Κύριες Φωκίων Βάρμβα

Εἰς Πειραιά

“Απαντά τὰ ἀποσταλέντα μοι μουσικὰ ὑμῶν ἔργα εἰλαθον.

Διεξελθὼν δὲ ταῦτα μετ’ ἐπιστασίας, εὔρον αὐτά, οὐ μόνον κατὰ τοὺς κανόνας τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς συντεθειμένα, ἀλλὰ καὶ γένες διλως γραμμάτων, ἡδη τὸ πρῶτον ὑφ’ ὑμῶν ἀρχούντως ἐπιτυχῶς ἐν αὐτοῖς χαραχθείσας, ἐφ’ ὃ καὶ συγχαίρω ὑμῖν ἐγκαρδίως ἐπὶ τε τῇ ἐμμονῇ ὑμῶν εἰς τὰ πάτρια καὶ τῷ ἀξιεπαίνῳ ζῆλῳ, μεθ’ οὐ ὑποστηρίζετε τὴν ὄντως ἔθνικὴν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικήν, τὸ ἱερὸν τοῦτο κειμήλιον, τὸ διασωθὲν ἀνὰ μέσον δυσχερεστάτων διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν αἰώνων, καὶ νῦν παραγνωριζόμενον δυστυχῶς καὶ παραγκωνιζόμενον ἐξ ἀσυγγνώστου ἀδαημοσύνης ὑπό τε τῶν πολλῶν, καὶ ὑπ’ ἐκείνων ἔτι, οὔτινες ἐτάχθησαν θεματοφύλακες. Ιερῶν τῶν Πατρίων.

Εὐχόμενος, διπως ἐξακολουθήσεις ἀδιαπτώτως τὸν καλὸν ἀγῶνα, διν ἀνελάβετε, πρὸς διάσωσιν καὶ διάδοσιν τῆς πατρίου ἡμῶν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀμερίστου ὑπολήψεώς μου.

Θ. Χ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Παρατήρησις. Οἱ ἡδύφωνες καὶ ἡδύμολπος οὗτος μουσικός, καὶ ζηλωτὴς ἔνθερμος τῶν πατρίων, τὸν ιατρὸν ἡδη ἐπαγγειλλόμενος ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ πολλοῦ ἐπαυσεν ἐν Ἐκκλησίαις ψάλλων, οὗτω δὲ ἡδίκησε τοὺς φίλους καὶ θαυμαστάς αὐτοῦ, τοὺς δικῆν σειρήνος καθ’ ἐκάστην προσείλκυε, διὲ τῆς εὐστρόφου καὶ γλυκείας αὐτοῦ φωνῆς, καὶ τῆς ἐξόχου αὐτοῦ μουσικῆς τέχνης.

Φ. Β.

ΔΗΔΩΣΙΣ

“Ἐχων ὑπ’ ὅψει τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα μουσικὰ ἔργα τοῦ κ. Φωκίωνος Βάρμβα, καὶ δια κατὰ καιρὸν ἐγράψαν καὶ εἰπον ὑπὲρ αὐτοῦ διάφοροι ἐγκριτοί

μουσικοδιδάσκαλοι καὶ πρωτοψάλται, ἐν οἷς δὲ ἐν μακρίσ τῇ λήξει πρωτοψάλτης Σμύρνης Νικόλαος, καὶ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Χριστόφορος, δὲ νῦν ἐπαξίως κατέγων τὴν τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ θέσιν πρωτοψάλτης Σμύρνης Μ. Μιτσηλίδης, δὲ ἡδυφωνότατος μουσικὸς τοῦ Ἀγιωνύμου Ὀρούς, ὁ σημερινὸς λέγω Κουκουζέλης, Νεκτάριος Βλάχος, οἱ ἐν μακαριστοῖς πρωτοψάλται Σύρου, Γεώργιος Ἐλευθερίδης, καὶ Π. Παπαδάκης, δὲ ἀνταῦθα ἐξόχος ιατρὸς παθολόγος, καὶ μουσικὸς ἡδύμολπος καὶ ἡδύφωνος κ. Θεοχάρης Χ. Γερογιάννης, δὲ κ. Ἀθανάσιος Σακελλαριάδης, μουσικὸς λόγιος καὶ ποιητής, δὲ κ. Καισάριος Χ. Πολιτόπουλος πρωτοψάλτης Λαρίσης, δὲ ἐν Λεμησῷ τῆς Κύπρου διαπριπής δημοσιογράφος καὶ ἀριστος μουσικὸς κ. Σ. Χουρμούζιος καὶ σλλοι: ἐκ Σύρου καὶ Πατρῶν, καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν, καὶ δισα ἐπανειλημμένως ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγράψαν διάφοροι δημοσιογράφοι καὶ μουσικολόγοι, καὶ ιδίως, δισα αὐθόρυμητος ἐγράψεν ἐσχάτως ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐπιθεωρήσει» Κων)πόλεως ὁ κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος πρόεδρος τοῦ αὐτοῦ μουσικοῦ συλλόγου «Ορφέως», ἐξ ὧν ὀλίγα τινὰ ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς: «Τὴν ὑποστήριξιν τῶν μουσικῶν ἔργων τοῦ κ. Φ. Βάρμβα, ως χρησιμωτάτων παντὶ μουσικῷ καὶ μουσικολόγῳ, συνιστῶμεν λίαν ἐκθύμως τοῖς παρ’ ὑμῖν ἴεροφύλτεροις μάλιστα δὲ κ. Φ. Βάρμβας μουσικὸς διν δοκιμώτατος, καὶ ἐκ τῶν διξιώτατα γειριζόμενων τὸν κάλαμον, εἰπερ τις καὶ σλλοι, ἐκαλλιέργησε τὴν μουσικήν, ὀλόχληρον σύστημα μελοποιήσας, τὰ δὲ μαθήματα αὐτοῦ διά τε τὴν πρωτοτυπίαν καὶ τερπνότητα φαλλόμενα εὐχριστοῦς τοὺς ἀκροατάς, καὶ δι’ ἐγκωμίων στέφονται ὑπὸ τῶν περ’ ὑμῖν διαχειριζέντων μουσικῶν κτλ. κτλ.» Πρὸς δὲ καὶ δισα δὲ κ. Γ. Σπ. Μακρῆς, προλύτης τῆς Θεολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πειραιεῖ τακτικῶς ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», ἐγράψεν, εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς. «Δυο τινὰ πρὸ πάντων ἐξαίρομεν ἐν τοῖς μουσικοῖς ἔργοις τοῦ κ. Φωκίωνος Βάρμβα πρῶτον ὅτι τὸ μέλος πανταχοῦ ἀνταποκρίνεται καταλλήλως εἰς τὴν διννούσαν τοῦ ὅμοιου, καὶ παριστᾶ ζῶν τὸ αἰσθημα τοῦ ὅμοιογράφου, καὶ διέπειρον ὅτι αἱ διάφοροι μουσικαὶ θέσεις ποικίλαι ἐκάστοτε κατὰ τὸ εἶδος, εἰναι πάντοτε σχεδόν νέαι καὶ πρωτέτυποι, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἐξέρχωνται τοῦ ἀρχαίου καὶ μεγαλοπρεποῦς ὅφους· τὰ διο ταῦτα μεγάλα προτερήματα καθιστῶσι τὰ ἔργα τοῦ κ. Φ. Βάρμβα, ἀλληλούς ἐξόχα μουσουργήματα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης· Πλείσιας περὶ τούτου κρίσεις θεωροῦμεν διλας περιττάς, διότι κατὰ τὴν δημώδη παροιμίαν «οἶπου λαλεῖ τὸ πρᾶγμα περιττοὶ οἱ λόγοι» ὑμεῖς ἡθέλομεν θεωρεῖν εὐτύχημα, δὲν δὲ χῶρος μᾶς ἐπέτρεπε νὰ δημοσιεύωμεν πλειότερά πως τεμάχια ἐκ τῆς δωδεκατάμου, ἀλλ’ ἀτυπώτου δυστυχῶς μουσουργίας τους» ὅρα Περιοδ. «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» φυλλαδ. γ’ τοῦ 1893. «Ἐτι δὲ καὶ δισα ἡ ἐν Ἀθήναις ἐγκριτος ἐφημερίς «Λόγος» καὶ δὲ τῆς Νέας μουσικῆς Κυψέλης ἐκδότης Ν. Μιχαλόπουλος, καὶ πολλοὶ σλλοι, ὡν τὰ γραφέντα παραλείπομεν ἡδη.

η'.

Ταῦτα πάντα ἔχων ὑπ' ὅψει καὶ καλῶς γινώσκων κάγω, ὁ ἐλάχιστος ἐν μουσικοῖς, προτίθεμαι ἐν καιρῷ τῷ δέντι, εἰ Θεὸς κελεύει, νὰ προβῶ εἰς τὴν διὰ τοῦ τύπου ἔκδοσιν ἀπάσοντος τῆς ἀνεκδότου καὶ Δωδεκατόμου Νέας μουσικῆς βιβλιοθήκης τοῦ εἰρημένου κ. Φωκίωνος Βάζα, εἰς τοῦτο δέ, θείᾳ συνάρσει θὰ προβῶ, ίνα μάθωσιν τοι ἡμέτεροι, διι τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ, ἐντέχνως καὶ ἐπιστημονικῶς γραφομένη καὶ ψαλλομένη εἶναι ἀπαράμιλλος, τοῦθ' ὅπερ, οὐ μόνον δι Πρύτανις τῆς ἐν Παρισίοις μουσικῆς Ἀκαδημίας καὶ ἔζοχος μουσικὸς Γάλλος Ducoudray ὡμολόγησε πολλὰ ὑπὲρ αὐτῆς γράψας ἐγκώμια, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι, εἰον δι Villoteau, δι Henri Lavoix, δι Westfal κλπ. εἶναι δὲ λυπηρόν, οἱ μὲν ξένοι νὰ ἔξαίρωσι καὶ ἐγκωμιάζωσι τὴν ἡμετέραν μουσικήν, τόμους ὅλοκλήρους ὑπὲρ αὐτῆς συγγράφοντες, ἡμεῖς δὲ νὰ παρορῶμεν καὶ περιφρονῶμεν αὐτήν, ἀμαθείας ἐνεχαὶ πωρώσεως, μὴ εἰδότες διτι ἀποβάλλοντες ὅσημέραι ἀνεπαισθήτως τὰ ἔθνικὰ καὶ τὰ πάτρια, οὐ μόνον διαφθορὰν ψυχῆς, καὶ ἔθνικὸν ἐκφυλισμὸν ἐπιδεικνύομεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πολιτεκῆν καὶ ἔθνικὴν παρακμὴν γοργῷ τῷ ποδὶ βαίνομεν, ἀγνοοῦντες οἱ ταλαιπωροί, διτι μόρον διὰ τῆς εἰς τὰ πάτρια ἐμμορῆς, καὶ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν πατριῶν ἡθῶν τε καὶ ἔθιμων, καὶ ὁ ἔθνικὸς χαρακτήρ μορφοῦται, καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σώζεται· ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτην αἱ κωραὶ ἀσπίδες οὐκ ἀκούουσιν, ἀχριὲ οὐ πάντες ἐκφυλισθῶμεν ὑποδουλωθῶμεν καὶ ἐντελῶς καταστραφῶμεν.

Αθήνης 10 Ιανουαρίου 1900.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΧΑΝΙΩΤΗΣ

ΑΞΙΩΜΑ

«Μουσικὴ μὴ τηροῦσα τὴν σύνταξιν τοῦ κειμένου, μηδὲ τὴν ἔννοιαν ἐκάστης λέξεως ἐκφράζουσα, οὐκ ἔστι παρ' ἐμοὶ κριτὴ μουσική, ἀλλὰ φωναὶ μόνον γοημάτων κεναί, κόρον καὶ ἀηδίαν τῷ ἀκούοντι ἐμποιοῦσαι.

Φ. Β.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ

Ὕχος ḥ πα
Νε ε ε ḥ κυ ρι ε Ε κε ε κρα α α ξα προ
ος σε ε ḥ ει σα α κου ς α σο ο ο ον μη ḥ ει σα
α κου ς α σο ον μου Κυ υ υ υ ρι τι ε ḥ
κυ ρι ε Ε κε ε ε κρα α ξα προ ος σε ε ε ε η ει
σα κου σο ο ο ον μου ου προ ο σχει τη φω νη η
η η τη γη ης δε η η σε ω ω ω ω μου εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προ ος Σε ε ε ε ε η
ει σα α α κου σο ο ον μη ς α κυ ρι τι ε
κα τευ θυ θη γη η η η τω η προ ο ο ο σε ευ
χη η η μου ḥ ως θυ μι ιιι α α μη α ε

Σεζηρός Ηρόδοτος

*Hγος ḥ Πα.

Ω του παραδοξου θα αυτα τοις η πη γη της
ζωης ης η εν μηνι μετωπι τις ο θεος εται πρι και κλι η μαξ
προς ουρανον οντα φοις γιανε εεται πρι ευ
φρατι αι αι νου Γεθση μη η η της θεος ο το χου το Αι
γιανε με νοις πρι βοηθησω με εν οι πι
στοι του Γαβριηλ και κτηνη με εενοι ταξιδιον πρι
και χαιρετω με νη χαιρετη με πρι με τα Σου ο Κυρος πρι

π
τοι αι αι θροο ο νοι αρ χαι αι αι αι Ku ρι ο ο τη τες φ
Δυ να α α α μεις και Χε ρου διμ δι και τα φρι κτα α Σε ε
ρα φι ιμ α γαλ λον ται γη γε νεις δι ε πι τη θει α
Σου δο ο ο ξη χο σμω α με νι φ προς πι πτου ε ε σι
Βα σι λεις δι συν Αρ χαγ γε λοις Αγ γε ε ε λοις και με ελ
που σι φ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε ε φι με τα
Σου ο Ku υ ρι ι οι φ ο πι ρε ε χων τω χο ο σμω
δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε οι

"Ετερα τοις αύτοις.

"Ηχος δ αύτοις Δι.

Ω του πι ρα δοξου θει μα τοις φη γη της Ζω ης εν
μην μει ω τι θεται φι και κλι μαξ προς ου ρα νον ο ται
φος γι ε γε ε ε ε ε ται φ ευ φραι νι Γεθ ση μα νη δι
της Θε ο το χου το α α γι ον τε ε με νοι φ βο η

π
σω μεν οι πι στοι τον Γα βρι κλ και κτη με ε ε νοι τα
ξι αρ χον φ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε ε
με τα Σου ου ο Ku ρι οι φ ο πι ρε χων τω χο σμω
δι α σου ου το με γα ε ε λε ε ε ε ε οι φ
Βα δο ο ο ξη χο σμω α με νι φ προς πι πτου ε ε σι
ων Α γη φ του Υ ψι στου θρο νο ο οι α νε δει χθης
Δε ε σποι να φι και γη θεν προς ου ρα νον με τε ε στης
ση η με ε ε ρον φη δο ο ξα σου ε ευ πρε πης δι
θε ο φεγ γε σιν εκ λα α α αμ που σα χα ρι σι φ Παρ
θε ε νοι συν τη Μη τρι ι του Βα σι λε ε ε ως προς
υ υ ψος ε πι αρ θη τε φ Κε χα ρι τω με νη χαι αι
αι ρε ε κ με τα Σου ε ο Ku υ ρι οι φ ο πι ρε
ε χων τω χο σμω δι α Σου το με γα ε ε λε ε ε οι φ

Τη ην Σην δο ξα α ζου σι χοι μη η σιν ε ξου σι ε αι
 θρο ο ο νοι η αρ χαι αι Κυ ρι ο ο τη τες η Δυ
 να α μεις χαι Χε ρου θιμ θαι τα φρι χτα α Σε ρα α
 φι ιμ θ α γα αλ λον ται γη γε νεις η ε πι τη θει
 α σου δο ο ο ξη χο σμα ε με νοι η προ ος πι ε πτου σι
 Βα σι λεις θ συν Αρ χαγ γε λοις Αγ γε ε λοις χαι μελ που
 οι η Κε χα ρι τω με νη Χαι ρε ε η με τα Σου ο Κυ
 ρι ος η ο πα ρε ε χων τω χο σμω δι α σου ου το με
 γα ε ε ε λε ε ε ε ε ος

(Λέγεται και ούτω)

π η του πα δο ξου θι α αυ μα α τος η πη γη
 η της ζω η η
 κτλ.

Δόξα και νῦν. Ὁκτάπον δίχορον (1)

Ηχος η Πα.

Νε ε ε η Δοξα Πα τρι ε και αι αι Υι ω ω και αι
 Και νυν χαι α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νω
 ων α α α μην

Θε αρ χι ω νε ε ε ευ μα α α τι η πα αν το θε εν η
 οι θε ο φο ο ο ο ροι Α πο στο ο ο λοι η ο πο ο
 γε ε φω ω ων η με ταρ σι ει ει ω ως αι αι ρο ο
 ο ο ο με ε νοι

Ηχος η η Πα.

Κ η τα λι θο ο ο ον τες η το πα να χρα α αν

(1) Εἰς ἔκαστον τμῆμα τοῦ παρόντος Δοξαστικοῦ, τὸ τέλος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ γίνεται τοῦ ἀριστεροῦ βάσις, ἐκ τῆς ὥποιας οὗτος ἀρχεται, καὶ τὸ τέλος πάλιν τοῦ ἀριστεροῦ χρησιμεύει ως ἀρχὴ τοῦ δεξιοῦ, καὶ οὕτω καθεξῆς ἐκ τοῦ ἀρμονικοῦ δὲ τούτου συμπλέγματος, ἀποτελεῖται ἐν ὅλον τέρπον καὶ καθηδύνον τὸν ἀκροατήν, ἀποκροιομένης οὕτω πάσης χασμωδίας καὶ παραφωνίας.

τον καὶ ζω ἀρ χι κο ο ο ο ον σου σκη η νο ος φ ε
ξο ο ο ο χω ως η σπα α α η σπα α ζον το ο ο ο
Ηχος π Δι

A: δε ε ε υ ο πε ερ τα α α τοι των ου ρα νω ω
ων δυ υ υ να α α μεις οουν τω οι κει ει ει ω
Δε ε ε οπο ο ο τη πα ρα γε νο ο ο ο ο ο
με πα ρα γε νο ο ο ο με ε ναι αι
Ηχος π Πα.

Tο θε ο δο ο ο χον ρ και α κρι φνε στα α το
ον σω ω ω ω μα προ ο πε εμ που ου ου σι τω ω. δε ε ε
ε ει κρι τη η η η η η με ναι αι αι ο
περ κο σμι η ω ως δε προ ω ω ω ω χο ο ο ον

το ρ και α ο ρα α α τως ε δο ο ο ο ο ο ων
προ ταις α νω τε ε ε ε ρατα ξι αρ χι ι ι αις
δις ε ε η η Παν τα α α να α α ασ σα θε ο ο ο

παις πα ρα γε ε ε ε πα ρα γε ε γρο
νε ε εν π Ηχος π Γα
A α α α α α ρα α τε πυ υ υ υ υ υ λας
και τα α αυ την υ περ κο σμι η η ως υ πο δε ξι
α α α α σθε ε ε φ την του α εν να α α α α ου ου
ου φω το ο ος Μη η η η τε ε ε ε ρα α π
π

(Λέγεται και οῦτω)

(¹) π
και α ο ρα τως ε ε ε δο ο ο ων ταις α
νω τε ραται αις π τα ξι ι ι α α αρ χι ι ι
αι αις πτλ.

${}^3\text{H}\gamma\text{o}\varsigma$ $\Gamma\alpha.$

Δι α ταῦ τη ἡπές γαρ ο παγ γε οὐ η ἡ ἡπές τω ων βρο ο
των δι σω τη φι α γε ε γο ο νε εν η η
η η η α τε νι ε ζειν ουκ ε οχο ο ο με εν
και τα α α αυ τη α ξι ον γε ε ε ε ρας α πο
νε ε ε ε μει ει ειν α δυ υ υ γα α δυ υ υ γα α

۱۰۰ ۰ ۰۰ ۲۶ (۱)

Hyos 8. N

Ταῦ τῆς γαρ τοῦ περὶ εἰρήνης αὐτοῦ λογοῦ ἡ οὐ περ εἴτε εἰ

גָּדוֹלָה

EV VOL OL AV **Δ** **Η** Χρος Λ Δ Νη.
 Δι 0 0 0 0 0 0 Α α χρος αν τε θε ε
 Βι 0 0 0 0 0 0 Χρος α ει σου ζω η φο 0 0 ρω

(1) Άντι τοῦ ἀνωτέρῳ «Διὰ ταῦτης γὰρ ἡ παγγενήσεω ψάλλει εἰ βούλει τὰ ἐν σελήνῃ (19—20) εἰς ἡχεῖς βαρύνεις ἐπτάρων». Έκ τοῦ «Τὴν τοῦ ἀνωτάτου».

Ἡχος ḥ καὶ αὐθις ὁ δεξιὸς χορὸς π
Εἰς την αι ω ω ω ω γας Λα γλα ο φι γω ω ω ω
ως μα α κα βι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ες π
π
(Λέγεται καὶ οὕτω)

Δι α τα αυ τη γε γα αρη παγ γε ε νη γε Σ των βρο
 τω αν σω τη ρι : α α γε ε ε ε ε γο ο γε εν
 γη α τε νι : ζει ει ειν ου ου ουχ ε ε σχυ
 ο ο ο ο μεν Δ χι τα α α αυ τη α ξι ου γε ε
 ε ε ε ρι ας Σ α πο γε ε ε ε μεν α δυ ο ε ο
 ο ο ο να α το ο ο ο ον
 (Τὸ αὐτὸν καὶ ἄλλως) δρα ἀνα τὴν τοῦ ἀενάου φωτός.

Δι α ταυ τη γε γαρη παγ γε νη γε Σ των βρο τω αν
 τω τη ρι : α α α γε ε γο ο ο γεν Δ η α τε
 νι : ζει ει ειν ου ου ουχ ε ε μεν ε
 καὶ τα α α αυ τη γε Σ α α α ξι ο ο γε ε
 ε ε ε ρι ας Σ α πο γε ε ε ε ε μεν α
 δυ ο ο ο να α το ο ο ον

Ταυ της γερ το ο πε ερ β α αλ λο ον χ λ.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Οκτάηχον δέκαρον, ψαλλομένων ὅλων τῶν ξύλων ἐπὶ τῇ αὐτῇ
 βάσει, χωρὶς οὐδεόλως νὰ μεταβάλῃ αὐτὴν ὁ ισοκρατῶν.

Δ Ηχος φ Πα.

Θε αρ χι ε ε ω ω νε ευ μα τι : Σ πα αυ το
 ο ο ο θε ε ε εν Σ οι θε ο φο ο ο οροι Σ Α
 πο ο ο στο λοι οι Σ ο πο νε ε φω ω ων Σ με ταρ
 σι ε ε ω ως αι φο ο ο ο ο ο ο με ε νοι Σ ι
 Δ Ηχος φ Πα.

Κα τα λα β ο ο ον τες το πα να α α χρα α αυ τον
 καὶ ζω αρ χι κον σου ε σκη τη η νο ος Σ ε ξο οο ο
 χως η σπα α α α α η σπα α α ζο ο ον το
 Α δε ο πε ε ε ε ε ερ τα ο πε ερ τα α α τοι Σ τον

ou . ou pa a νφ ων δυ u να a μει εις η σου τω οι
χει ει ω ω Δε ε σην ο ο ο τη η πα a a a a a pa γε
νο 0 0 0 0 0 0 με ναι αι αι
T θε ο θη ο ο ο χον x και a xραι φυε ε ε
στα a το ου σω ω ω ω μα προ πε ε ε ε εμ που ου
αι τω δε ε ε ει ει xρα a του u ου ου ου ου με
xρα του ου με ε ε ναι u περ χο σμι i i t t ω
ω ως δε προ ω ω χο ο ου το και a o pa a a τως ε
θη ο ο ο ων x ταις a νω τε ε ε paι αις τα ξι i
α α αρ χι i i αις i θη ου ου ου ου η Παν
τα a a a a να a ασα θε ο ο ο παις πα pa γε
ε ε ε ε ε ε γη ο γεν
A α α α pa a te πο u u u u λαι q και τα .

λει και το χω ω ζω ω ω σα α δι πρε ε ε σθε ευ ε ε
 ε πρε ε σθε ε ευ ε ς δι η νε χω ω ω ω ω
 ως πε ρι φρου ρη η η η σαι και αι σω ω ω σαι δι
 α πα α σης προ ο σθο ο λης ε ε να α αν τι ε
 α ας την νε ο λαι αι α αν σου ς την γαρ ση η
 ην προ στα σι ε ε ε α α αν κε ε κτη η η η
 με ε ε ε θα

Eis τους αι ω ω ω ω να α α ας η α γλα α ο φα
 γω ω ω ω ω ω μι χα ρι ε ε ε ε ε ζο ο ο ον τε ε

Το δοξατικόν τοῦτο ἔχομεν μελοποιήσαι εἰς πενταπλοῦν κατὰ διαφέρους τρόπους.

Εἰς τὰ Απόστολα.

Ηχος δ. Κατά Βου. γ.

Δευ τε α νυ μυη σω μεγ λα οι την Πα να γι αν Παρ θε ε

νον Α γυην δι εξ ης αρ ρη τως προ η ηλ θε σερ χω θει ε
 λο γος τη Πα τρος χρι ζον τες και λε ε γον τες ευ λο γη
 με νη η Συ εν γυ ναι δι δι μα κα ρι α η γαστηρ η χω ρη
 σα σα Χρι στο ον δι αυ του ου ταίς α γι ε αις χερ οι την ψυ χην
 πα ρα θε με ε γη δι πρε σθει ε Α χρυν τε σω θη ναι τας ψυ
 ψις η μων

Tη γη παν σε πτου σι χοι μη σιν δι Πα να γι α Παρ θε ε γε
 Α γη δι των Αγ γε λων τα πλη η θη εγ ου ρα γω
 και αν θρω πων το γε νος ε πι της γης μα κα ρι ε ζο μεν δι
 ο τι Μη τηρ γε γο ο ο νας τις ποι η τη των α παν των Χρι
 στου ου του θε ου δι αυ τοι ε κε τευ ου σα ο περ η μων
 μη πα αυ ση δι ο με ε ε θη δι των εις σε με τη θε ου
 τας ελ πι δις θε με ε γη δι θε ο το κε Πα γη μην

τε καὶ αἱ Αἴτει ρὸ γὰ με
Δεῦ ε τι καὶν ω δὴ γὰ ση με βον λα οἱ α σω ω ω μεν
Χρι στω ω τω Θε ω α πε νε χθη σον ται φη σι τω Βι σι λει
Παρ θε νοι ο πε σω αυ της α α πε νε χθη σο ο ον ται εν
ευ φρο συ ο ο γη καὶ αὶ γαλ λι α α α σει
η γαρ εκ σπερ μα τοις Δεῦ ιδε α δι της γη μετ εις ε θε ω ω
ω θη γη μεν α εν ταις χερ οι του ε αυ της Γι ου αυ καὶ Δε
σηο ο του εν δοξω ως καὶ ο περ λο γου με τα τη ι θε
ται η γη γη ως Μη τε ρα Θε ου α γυ μησου ου ουν
τες βρω ω ω μεν καὶ λε ε γο μεν σω σον η μας τους ο μο
λο γου ου ουν ταις οε Θε ο το ο κον α πο πα
της πε ρι στα α σε ως καὶ λυ τρω ω σαι κιν δυ ο ο γην
ταις ψυ χας γη μων

Δόξα καὶ νῦν (εἰς τριπλοῦν)
Ἔχος δὲ Πα.
Δοξαὶ οὐκαντίας πατρὸς εἰς καὶ αἱ γένεταις πατρὸς καὶ Α
γένεταις πατρὸς εἰς εὐμαραντίας πατρὸς
Καὶ νῦν οὐκαντίας πατρὸς εἰς εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
φεντικαντίας πατρὸς εἰς εἰς εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
Οὐδὲν οὐδὲν τε εἰς Εἰς δημητηραῖς θεοῖς
οὐδὲν καὶ Πατέρεσσιν τε εἰς εἰς εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ α
φράξαστας πατρὸν Ιακώβος οὐδὲν δηλοῦσα θεοῖς
εἰς οὓς καὶ πρώτων τοὺς Ιακώβους εἰς εἰς εἰς καὶ εἰς αἱ χρήσεις
Πατέρεσσιν τε εἰς εἰς εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ α
φράξαστας πατρὸν θεοῖς λόγοις οὐδὲν γεννων αἱ αἱ χρήσεις
οὐδὲν καὶ συνεύσυντας οὐδὲν θεοῖς εἰς εἰς εἰς οὓς τοὺς Αἱ πο
στοις οὐδὲν αἱ αἱ τοὺς θεοῖς λόγοις οὐδὲν γεννων αἱ αἱ χρήσεις
οὐδὲν καὶ συνεύσυντας οὐδὲν θεοῖς εἰς εἰς εἰς οὓς τοὺς Αἱ πο
στοις λόγοις οὐδὲν αἱ αἱ τοὺς θεοῖς λόγοις οὐδὲν γεννων αἱ αἱ χρήσεις

ou οαν τον ου ου ρα α α α νου η και γη η η η ποιοι
η η τη γη δο ξο λο γι ε ε αι αι τε ε ε ε
α νυ ο μηγ σω ω ω ω μεν Δ το σε πτο ο ον και Α
α γι ε ο ον σω ω ω μα Δ το χω ρη η η η η
σαν η τον η μι ειν α θε ω ω ρη το ον και Κυ ο ο
υ υ ρι ε ε ον η δι ο ο περ και η η μεις την μη
μη η ην σου ε ορ τα α ζο ον τες ε ex δο ω ω μεν
Σοι οι οι Πα α α νυ ο μη η η τε η χρι στι α γω ωγ
το ο κε ρα ας υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ω ω ω σο ον τας ψυ χα ας η η η μω ω ω ω
ω ω ω ω
Ε τη γεν η σει την παρ θε νι αυ ε φυ ο λαξας Δ εν

τη χοι μη σει τον κο σμον ου κα τε ε λι πες θε ο το
 ο ο κε π με τε ε στης προς την ζω ην μη τηρ ο πα
 αρ χου σα της ζω ης Δι και ταις πρε σθει ει αις ταις σαις
 λυ τρου με νη εκ θα να του τας ψυ χα αις η μων

"Ετερον ηχος δ αντός. π

Εν τη γεν η η σει την παρ θε νι αν ε φυ ο λα ζασ Δ
 εν τη χοι μη η η σει τον κο σμον ου κα τε ε λι πες θε
 ο το ο ο κε π με τε στης προς την Ζω ην Μη τηρ ο
 πα α αρ χου σα της Ζω ης Δι και ταις πρε σθει αις ταις
 σαι αις λυ τρου με ε ε νη εκ θα να α του τας ψυ
 χας η μω αν

Κοντάκιον.

"Ηχος Δι π Δι χ

Την εν πρε σθει αις α χοι μη τον θε ο το ο ο ο ο

χον π και προ στα σι αις α με τα θε του ελ πι ο δα πε τη
 φος και νε κρω σιε ουκ ε κρα τη σεν πως γαρ ζω ης μη τε ρε
 προς την ζω ην με τε ε στη σεν π ο μη τραν οι κη σας α ε
 παρ θε νο ο ο ο ον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Καθεσματα

"Ηχος Δι φθορικός Δι.

Α να 600 ο η η σο ον Δαυ ι το τι ιη η πα
 ρουσα ε ορ τη η η α νο ο ο μηη σα α φη
 σι ιν την εν τω βι θλι ω των φα αλ μων οι θυ γα τε ρε
 θε ο παι αι αι δι και αι Παρ θε ε ε νο ον με τε στη η
 σε εν αυ τη η γη προς τας ε κει ει θεν μο ο νας
 Χρι στος ο ο ε εξ αυ τη γη α νευ σπο ρα ας γεν η η

θεις σχι δι α του το χαι ρου σι μη τε ρες και θυ γα τε
 ε ε ρες και νυμ φαι Χρι στου ου βο ω ω ω ω ω σκι
 χαι ρε η η με τα στα α α σα προς τα α νω ω βα
 αι λειει α

Ἐπερον. Ἡχος ♪ Δι

Ο παν τι μος χο ρο ος τω ων σο φω ων Α πο στο ο
 ε λων η θροι οι σθη θαυ μα στω ω ω ως του ου κη δε ευ
 σαι εν δο ο ο ξως το σω μα σου ου το α α χραν
 το ου Θε ε ο το ο κε Πα νυ ο μην τε οις συν
 ου μην σα αν και τω ων Αγ γε ε ε λων τα πλη η η
 θη την Με τα α στι σι ιν την ση γη σε πτω ως ευ φη
 μου ου ουν τες η πι στε ε ορ τα α ζο ο μεν

Ἐπερον Ἡχος ♪ Γα

Ε τη γεν υη η σει ει σου ου ου ολ λη ψις α α α
 α α σπο ρος ♪ εν τη Κοι μη η η η η σει σου ου ου
 ε χρω σις α α α α α α φθο ρος η θι α α αυ μα εν
 θαυ μα τι δι πλα ων φουν ε ε δρα με Θε ο το ο ο ο
 κε δι πως γαρ η α πει ει ρα αν δρο ο ο ος βρε φο τρο φος
 α γγε ε ε ε ε ευ ου σα πως δε η Μη τρο ο θι
 ε ο ος ♪ νε χρο ρο ο ρος μυ ρι ο ζου ου ου οι
 δι ο ο συν τω αγ γε ε λω βο ω μεν σοι φχαι αι αι ρε
 η Κε χα ρι ο τω με ε νη

ΟΙ ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

“Ορα τὸ ὑφ' ἵμων προεκδοθὲν ἐπερον μουσικὸν τεῦχος
 «Θεοτοκία Εἰκοσι»

Προκείμενον. Ἡχος ♪ Δι βου ♪ χ
 Μυη σθη η η σο μαι του ο νο μα το ο ος σου ♪

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

**Hγος* ṣ Πα. τοῦ αὐτοῦ

'Ωδη α'

α ἀμφιμε τα χο ο ο ρων και τυμ πα α α γων τω εω
ε δον τας μο νο γε νη εν δοξως ο τι δε δο ο ξα α α

Η δη μι ουρ γι κη και συ νε κτι κη η των α πα α 21
των θε ου Σο φι α και δυ ο να μις η α κλι
νη α χρα δα αν τον την Εκ κλη σι αν στη η ρι ξον Χρι στε
με νος γαρ ει Α γι ος ο ει α γι οις α γα παν ο
με ε νος
'Θδη 4.

προφητων και αι νι ιγ μα τα την σαρ χω σιν ο
πε ε φη ναν ι την εκ Παρ θε ε γου σου Χρι στε
φε ε ε εγ γος α στρα πη η η ης σου εις φως ε
θυμων ε ξε λε ευ σε σθαι ι και φω νει σοι α α δυ ια
ευ α γαλ λι α α α α σει τη δυ να μει σε

οο ο ξα φι λα αν θρω ω ω πε
προ θεη ει ον και α αρ φηη τον κα α αλ λος ?? των α
ρε των σε Χρι στε ε δι η γη σο μαι φ εξ α ε δι ου
γαρ δο ξης συν α ε δι ον δι και ε νι πο στα τον λα αμ φας α
παυ γα σμα φ Παρ θε νι ξης α πο γα στρος δι τοις εν σκο τει και
εκι α εω μι τω θεις α νε ε τει λας η η λι ε ος φ

A λι ον πον το γε νες κη τω ον εν το ο φθη φ.

ο εθι ον πυρ της τρι η με ρου τα φης σε τι ε προ ει κο οο
νι σμαφ ου ου I α νας υ πο φη η η της α να
δε δειχται δι σε σω σμε νος γαρ ας και προ πε πο το α σι νης
ε βο ο ο α δι θυ υ σω ω ω σοι με τα φω νης αι

νε ε σε ως Κυ υ ρι ε ε
I ε τα μω ω ω θυ μω τε και πι φι θει ος ε ε

φθη Z.

ρως αν τι τατ το ο με νος φ το με εν πυρ ε δρο
ο ει ει ζε τω θυ μω ω δε ε γε ε α λα δι θε
λυ υ υ ρα αν τι φθεγ γο με νος φ μου ει και ε ορ
υανη δι π γετη τη των ο οι ων πρε φθο ογ γω
λυ υ υ ρα αν τι φθεγ γο με νος φ μου ει και ε ορ
υανη α α νοις δι εν με ε σω φλο γος ο δι δο ξα
σμε ε ε νος δι των Πα τε ρων και η μω ων θε ος ει λο

γη το ο ος ει φθη H.

Φλο ο ο ο γα δρο σι ζου σαν ο σι ε ε ους δι δυσ σε
νης δε και τα φλε γου ου σαν Αγ γε λος θε ου ο παν σμε
νης ε δει ξε παι σι ε φ ζω αρ χι κην δε πη γην ειρ γα
σα το ο την θε ο το ο κον δι φθο ραν θα να του και
ζω ηγ διλο στα νι σαν τοις με ελ που οι φ τον Δη μι ουρ γου μο
νον υ μηνη ε με εν οι λε λυ τρω με ε νοι δι και υ περ

A. γε γε αι αι πα σαι αι μα ρι ζο με ε εν σε
 την μονην θε ο το ο χον π
9
 "Ετερον

θα να α τος η με τα το χον Παρ θε ε ε νος κατ

με ε τα θε να τον ζω σε ♀ σω ω ζοις α ει ει Θε

ο το κε τη γν κλη ρο νο μι ε α εγ σου ου ε ε

Μεγαλυνάριον. Ήχος Α
Α αγ γε ε λοι οι την και μη σιν της Παρ θε υπε
ρων τες ε ξε πληντ το ον το πας η Παρ θε κος α παι
αι αι ρει λα α πο της γη η της εις τα α α α α γω
Επερον του αιτου
Α αγ γε λοι οι την και μη σιν της
Παρ θε ε ε νου πο ρων τες ε ξε πληντ το ον το
πας η Παρ θε κος α παι αι αι ρει λα α πο της γη της
εις τα α α α γω
Δε ε χου παρη μω ων πο ω δην την ε ε ξο δι ον Μη
τε ερ τε α ζω ων τος θε ου ου πο και τη φω το φο ο ρω
ω ω σου πο και θει α ε πι σκι α σον χα α ρετι πο τω βα
ει λει τα τρο παι α τω φι λο χρι τω λα ω την ει ρη
η γ γ αγγι λα α φε σιν τοις μελ που σι πο και ψυ χων σω τη

E i ç - v o ü ç A i v o u ç .

*Hγος Ηα

πα α σα α πνοο η ά αι γε σα α τωω το ου Κυ
υ υ υ ρι : ι ου ι αι γετ ει ει ει ει ει τε
του Κυ υ υ ρι : ου ά εχ τωω ω ω ω ω ω ω
ου ρι α α γων ά αι γετ ει ει ει τε α α ω το ο ο

Ἐκ περατῶν σου εἰς δόρα μου Α ποστολῶν οἱ
 προσκριτοὶ θεοὶ αρχιώνες ευμάτιοι τους καὶ δευτερούς
 σε καὶ αὐτοὺς γῆς αἱρεῖται με εὐηγγελίαν σε προσεύχεσθαι
 ποστολούς μενοὶ τῆς φωνῆς τοῦ Γαβρίηλ εὐχαριστοῦντες
 αὐτοῖς οι ψυχατρεῖς οἱ χριστιανοὶ της θεοῦ οἱ
 της τοῦ οἰκουμενικοῦ προτοπόλεως αὐτοῖς της θεοῦ οἱ
 των τοῦ θεοῦ των ψυχατρῶν αὐτοῖς της θεοῦ οἱ
 Τηγανίων η καὶ η ἡ σασαπροστήνων η της μετεπατη
 βε εἴη καὶ της σε πτηχοὶ μητροὶ σεισου την αὐτακα
 αὐτοῦ πρόδοροι φορουντων Αγγελῶν σοὶ αρχιώνες ων καὶ Δυ^π
 να με αὐτοὺς Α ποστολῶν Προφητῶν καὶ αὐτοῖς πατέρων
 σης της κατασεως δε χριστοῦ μενούτε αὐτην προσταλα
 ματούσου τοῦ Υἱοῦ σου την αὐτοῦ μητροῦ τον ψυχην την σου Πατρὸς θεοῦ
 μητροῦ θεοῦ οὐκούνης φε

Δόξα καὶ νῦν. Ήχος Λαττα. (εἰς τετραπλοῦν)

Νεανίδος οἱ προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 Κατανοοῦσιν οἱ προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι εἰς τοὺς αἱ
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 Τηγανίδος οἱ προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 εελαίαι αἱ αἱ προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 διηγηπαταρ με εενούσαι ο μοχωθωρούς πατέρων
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π
 προσκριτοὶ θεοὶ προσεύχεσθαι αἱ Υἱοί^π

δε ευ οο αυ τερ σε πτω ως την φω γη την τα ε Γα α βρι
 ηλ με λω ω δου ου ου ουν τε ε ε ες ?? α νε ε
 ε ε βο
 ρε ♀ Κε ε χα ρι τω ω με ε ε ε νη η ?? Παρ θε ε
 νε ε Μη τη η τη τερ Α γο ο ο υμ φε ε α γυμ φε
 ε ευ τε Δ ο Κυ υ ρι ο ος με τα σου ε ε ε ε ε ε ε
 μεθ ων ως Υ ο ο ου σου και θε ε ου γη μω ων
 κε ε ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε τε ε ευ ε
 σω θη γη η ναι τα α ας ψυ υ χα α α ας η η
 η η μων

Εις τὸ Εξαρέτως

'Αρι τοῦ Αξιορ ειτιρ η θ'. Ρθη. 'Ηχος ♀ Πα.

Α γε νε αι αι πα α σαι αι μα α κα ρι ε ζο ο
 με ε ε ευ σε ε Δ την μο ο ο νην θε ε ε ο ο ο

το ο ο ο ο ο χον
 Νε νι ε χη τη ται αι τη ης φυ σε ω ω ως οι οι
 ο ο ο ροι φ εν Σε Παρ θε ε νε Α α α χρυ
 τε ε ♀ Παρ θε νε ε ε ευ ει ει γαρ το ο ο χος και
 αι ζω ω γη προ μη στε ε ε ευ ε εται θα α α να το οι
 η με ε ε ε τα α το ο ο χο ον Παρ θε ε ε ε
 νο ο ος Δ και με ε ε τα θα α α να α τον ζω
 ω ω ω σα α φ σω ω ω ζοι οις α α ει ει Δ θε ο
 το ο ο χε την κλη ρο ο νο ο μι ε ε ε ε ε α α α
 αν σου ου ου ου ου
 'Εξαρέτως τοῦ αντοῦ. 'Ηχος Η Γα.
 Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α ατω ω ω ω ω
 ω ω γη σου υ α θροι σθε εν τε ες εν θα α α δε Η Γεθ
 αη μα γη τω χω ρι ε ε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Χρυσού πλακώτα τε Πυρού ουργείοντες
εεδικαίω δε καί απετείχε πολλακίς ήλιος
στα αελαία κτεθρόνοντα ονειρεύεται
εεεφάκα θεδράτης βασιστεί λειωτιδία κατά¹⁰⁰
η τον θάλασσαν μαρτυρώντας γαλούχεις τον ον

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Την ωραν ο ο ο ο τη τα α α της παρθενικης α ας σου και το υπερεερ λαμ προ ο ου το της α γνει ει ει ει ας σου απο Γα βρι η γηλ κα τα πλα γει εις ε ε βο ε α σοι οι Θεο τη ο κε η ποι ου σοι εγ χω με με ο ο ο ου προ σε γα γω επ α α α α ξι ου

τι δε ο νο μασω ω σε ε α πο ρω και εξ ι στα
 αασματιδι δι ο ως προ σε τα α γην βο ω ω ω σοι
 χαι αι αι ρε η Κε χα ρι τω με ε νη η η η η η
 "Ετερον τοι αυτοι και τοι αλλοι τρόποι
 "Ηχος ο αυτοι Γα.

Τη γη ω ραι ο ο ο ο ο τη τα α α της παρθενι
 ας σου και το υ πε ε ε ε ερλαμ προ ο ον το
 της α γνει ει ει α ας σου ο Γα βρι η ηλ και τα πλα
 γει ει εις τε βο ο α α σοι οι θε ο το ο οο
 και ποι ον σοι ε γκω ω ω ω ω μι ο ο ο ον προ
 σα γα γω επ α α α α α α ει ον τι δε ο νο
 μα σω ω σε η α πο ο ρω ω ω ω ω ω και εξ
 ι στα α μαι αι δι ο ο ο ως προ σε τα

α α α γη ην βο ω ω ω σοι ρι χαι αι αι ρε
 ε η η Κε χα α ρι τω με ε ε νη η η η η
 η η η
 (Λέγεται και ούτω)

Τη γη ω ραι ο ο ο ο ο τη τα α α της παρθενι
 ω ω ω ω και εξ ι στα α α α α μαι
 δι ο ως προ σε τα α α α γην βο ω ω ω σοι η
 χαι αι αι αι ρε ε ε η Κε χα ρι τω με ε ε νη η η
 η η η η η η

Τοι αυτοι έτεροι. Γα.

Τη γη ω ραι ο ο τη τα α α της παρθενι ι ει α ας σου
 και το υ πε ερλαμ προ ο ον το της α γνει ει α ας σου
 ο Γα βρι η ηλ και τα πλα γει εις βο ο α σοι θε ο το
 ο και ποι ον σοι εγ κω ω μι ο ο ον ρι προ σα γα

Τὸ ἀνωτέρω «Θεοτοκίον» ἐμελοποιήσαμεν εἰς «δεκαπλοῦν» κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τριπλοῦν, ἀφέντες ὅλα τὰ ἄλλα διὰ τὸ πολυνόματα τοῦτον αὐτὸν ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς ἄπαντα τὰ ἡμέτερα μουσικὰ ἔργα, ὅλιγα μόνον ἐξ αὐτῶν δημοσιεύσαντες· εἰς δὲ τὰ παραρτήματα τῆς Γριτόμου Νέας μουσικῆς Κυψέλης, τῆς ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Ν. Μιχαλοπούλου ἐκδοθείσης, ἐδημοσιεύσαμεν καὶ ἔτερον «Τὴν ὄραιοτητα» κατ' ἄλλον τρόπον, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἡμέτερα μουσουργήματα, τόμον ὀλόκληρον ἀποτελοῦντα, οὐχὶ ὅμως εἰς ἐπταπλοῦν καὶ ὀκταπλοῦν καὶ δεκαπλοῦν, ἀλλ' εἰς ἀπλοῦν μόνον καὶ διπλοῦν, ἐνταῦθα δὲ καὶ εἰς τριπλοῦν, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ εἰς μεγάλην ὑποβληθῶμεν δαπάνην.

卷之三

ΕΤΕΡΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ

Τὰ ἔνδεκα 'Εωθινὰ ἐμελοποιήθησαν 42 ἀλλά ἔξεδόθησαν μόνον 13. — χηρὰ τοῦ Πάσχα ἔντεχνα. 'Ιδιόμελα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς. «Τῆς μετανοιῶν μοι πύλας.» κτλ. Δοξαστικὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ. "Ομοια εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν θίων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Εἴγια Θεοφάνεια εἰς τὰς ὥρας. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ἑσπέρια ἴδιόμελα. Εἰς μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Δημητρίου τοῦ μυροβλύτου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Νίκωνος τοῦ τανοείτεο. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Νικολάου. Εἰς τὴν Κυριακὴν μετ Χριστοῦ γέννησιν. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Βασιλείου... Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Θεοφανείων. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ιω. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Τεραργών. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς... ἑορτὴν τοῦ Όσιου Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου γαλομάρτυρος Γεωργίου. Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Παύλου. Τῶν Δώδεκα. Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Παρασκεοῦ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος. Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ. Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου δίχορον ἐν ἴδιαιτέρῳ φύλλῳ.

Χριστὸς Ἀνέστη. Αναστάσεως ημέρα.

Πολυχρονισμοὺς διαφέρους 45 ἐξ ὧν 3 ἔξεδόθησαν καὶ ὑπὸ Θ. Χανιώτη. Διάφορα ἐκ τῶν τοῦ ἡμετέρου ἀκεκδότου Νέου μουσικοῦ Δοξασταρίου τοῦ νιαυτοῦ, Τριψδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, ὀλόκληρον τόμον μεγάλον ἀποτελοῦ καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὴν ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις ἐκδοθεῖσαν Τρίτομον «Νέαν Φέληην» ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου Βιβλιοπώλου.

Διάφορα δοξαστικὰ, ἴδιόμελα Μεγαλυνάρια, Ἀπολυτίκια καὶ πλεῖστα ἄλλα, ἀτινα ἀδημοσιεύοντο κατὰ μῆνα ἐπὶ (5) ὅλα ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1893—1894. Εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Προλύτου τῆς Θεολογίας κ. Γ. Μακρῆ ἐκδιδόμενον περιοδικόν «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια», εἰς τὸ ὄποιον καὶ μέχρι σήμερον ἔχακολουθουμενόν τοῦ μηνὸς ἡμέτερα ἔργα δημοσιεύοντες.

4) Θεοτοκία εἰκοσι καὶ ἀλλα τινά, ἐν ἴδιαιτέρῳ τεύχει.

Μουσικὸν Ἐκλόγιον,

Διπάνη Θεοδώρου Ν. Χανιώτη ἐκδοθέντα.